

# அநெல் இவ்வு

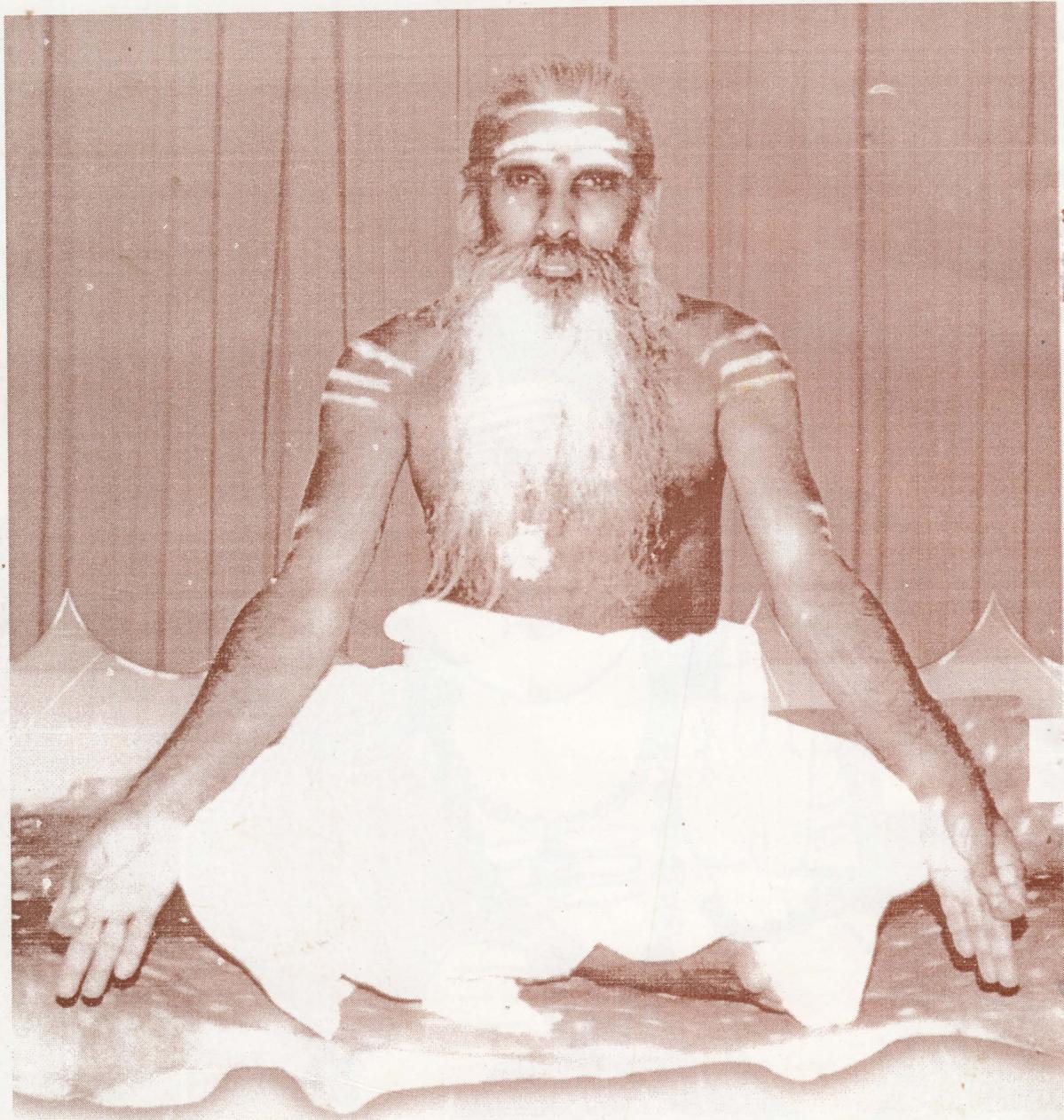


வளரியிடு : ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்

பூட்டாது  
மாத  
கிடம்

தெல்லிப்பழை  
இலங்கை  
2006

மலர்  
**50**



யாழிப்பாணம் வேதாந்தஸ்டத்தின்  
சுவாமிகள்

சோமாஸ்கந்தவேள் சுவாமிகள்  
இறையட்சேர்ந்தங் குறித்து வணக்கின்றோம்.



# அந்தி ஒவ்வொன்று

(மாதாந்த சஞ்சிகை)

ஏசிரியர்:

செஞ்சௌற்செல்வர்

திரு. ஆணு. திருமுருகன் அவர்கள்

உதவி ஒசிரியர்:

சைவத்திரு கா. சீவபாலன் அவர்கள்

2006 வீய வருடம் ஜப்பசி மாதம்

மலர் 50

வெளியீடு: ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்,  
தெல்லிப்பழை, இலங்கை. பதிவு இல, QD/74/NEWS/2006Y}

## அந்தீமாழி அரசுதிருமுருக கிழந்து வாரியர் சுவாமிகள் நூற்றையிட்டு விழுர்.

ஆன்மீகச் சொற்பொழிவுகளினால் சைவ உலகை அலங்கரித்த வாரியர் சுவாமிகள் அவதரித்து நூறு ஆண்டுகள் நிறைவு பெறுகின்றது. இன்று அவர் உயிருடன் இல்லை என்றாலும் அவராற்றிய அரிய பணிகளை நினைவு கூந்து நூற்றாண்டு விழா சைவ உலகம் முழுவதும் கொண்டாடப்படுவது நன்றிக்குரிய செயலாகும். தனது சொல்லினாலும் செயலினாலும் அறநெறி காத்த சுவாமிகள் ஆற்றிய தொண்டுகள் அளப்பெரியது. கணிரென்ற குரலில் இசையோடு கூடிய இனிய கதாப்பிரசங்கங்களை பல ஆயிரம் திருக்கோவில் முன்றிலில் இறக்கும் வரை தன் கடன் பணி செய்த தகமையாளன் இவர். பூராண இதிகாசக் கதைகளை பாமர மக்களும் பக்தியோடு உணரும் வகையில் எடுத்துரைத்த புன்னியப்பிறவி. பல நூறு திருப்புகழை பக்திப் பரவசத்துடன் பாடி “முருகா” “முருகா” என ஓயாது உரைத்தவர். திருப்புகழ் அமிர்தம் சஞ்சிகையை வெளியிட்டு வந்தார். சிரித்த முகம் சிவந்த மேனி பெரிய சரிரம் மேடையில் அமர்ந்துவிட்டால் ஞானிகளைத் தரிசித்த ஞான உணர்வு மக்களுக்கு ஏற்படும். தனது குல தெய்வமாகிய வயலூர் முருகனை முதற்கண் வணங்கி வாழ்த்துக் கூறி அன்னாரின் பிரசங்கம் ஆரம்பமாகும். பூராணப் பாத்திரங்கள் ஓவ்வொன்றும் எழுந்து நின்று பேசுவது போல அந்த பாத்திரங்களாக மாற்றி மாற்றி உரையாற்றும் பாங்கு அவருக்கே உரிய தனித்துவம் ஆகும். பாரத மண்ணில் தோன்றிய வாரியர் சுவாமிகள் இலங்கை மலேசியா சிங்கப்பூர், ஸண்டன், கனடா, அமெரிக்கா, பிரான்ஸ், மொரிசியஸ் என பல்வேறு நாடுகளுக்கும் சென்று உரையாற்றிப் பலரது பாராட்டைப் பெற்றவர். தனது சொற்பொழிவினால் பல்லாயிரக் கணக்கான மனிதர்களைப் பக்குவப்படுத்தியவர். பல அழியும் நிலையில் நின்ற கோவில்களின் திருப்பணிகளை ஏற்று பேணிப் பாதுகாத்தவர். ஆதரவற்ற சிறுவர் இல்லங்கள் பலவற்றிற்கு அள்ளிக் கொடுத்தவர். பல தொழில் அதிபர்களை தொண்டுப் பணிக்கு ஆட்படுத்தியவர். இவரது சாதனைகள் எழுதி முடிக்க இயலாதவை. “ஒத்ததறிவான் உயிர்வாழ்வான் மற்றுயதெல்லாம் செத்தாருள் வைக்கப்படும்”. என்ற திருக்குறளுக்கு அமைய பல கைங்கரியங்களை தம் வாழ் நாளில் நிறைவாகச் செய்து இறவாத வரம் பெற்றவர் இவர். இப்பெருந்தகை செய்த தொண்டினை சைவ உலகம் நன்றியோடு நினைத்துப்

போற்றக் கடமைப்பட்டுள்ளது. இங்கிலாந்தில் இறுதியாகச் சொற்பொழிவாற்றி விட்டு விமானத்தில் தாயகம் நோக்கிப் பயணம் செய்து கொண்டிருந்த வேளை வானத்திலேயே உயிர் பிரிந்தது. வாரியார் சுவாமிகளின் பூத உடல் வானிலிருந்து கீழிறக்கப்பட்டு மண்ணேனாடு கலக்கப்பட்டது. அவரது நூற்றாண்டு விழாக்குறித்து இந்தியாவில் பல்வேறு விழாக்கள் இம்மாதம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இங்கிலாந்தில் ஜம்பொன் உருவ விக்கிரகங்கள் நித்திய பூசையில் சில ஆண்டுகளாக்கு முன்பே வைத்துப் பேணப்பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. ஈழத்திலும் சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்தில் வாரியார் சுவாமிகள் விக்கிரகம் வைக்கப்பட்டு நித்திய பூசை நடைபெறுவது சிறப்பிற்குரியது. மலேசியா, சிங்கப்பூர், அமெரிக்கா போன்ற இடங்களில் வாரியார் சுவாமிகளுக்கான நினைவுச் சின்னங்கள் அமைக்கப்பட்டு நினைவு கூரப்படுகின்றது. ஈழநாட்டுக்கு வருகைதரும் போது குறிப்பாக கொக்குவில் மஞ்சவனப்பதி முருகனைத் தவறவிட மாட்டார். எங்கள் தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்திலும் 1981ம் ஆண்டு வருகைதந்து சங்கீத கதாப்பிரசங்கம் செய்தார். எங்கள் சிவத்தமிழ் செல்வி அம்மா அவர்களுடன் பெருமதிப்புக் கொண்டவர். சைவத்தமிழ் வளர்ச்சிக்கு அரும்பெரும் தொண்டாற்றிய தெய்வீகப்பிறவியை நாமும் நினைந்து வழிபாடு செய்வோமாக.

ஆசிரியர்.



### தேசநடன் காக்க வேண்டும்

### தூதல்லிப்பதையமர்ந்த தூர்க்கையே.

அற்றா தழுத அருமந்த பிள்ளைக்கு

தார்மேவு மார்பன் சுங்கரன் உடலில்

அமுதம் அளித்த தாயே

செம்பாதி தரித்த ஓளியே

நோற்றார் மனத்தில் நினைத்ததை எல்லாம்

பார்மேவு இமயப் பணிமேவு மலையில்

நொடியில் அளிப்பவள் நீயே

பாங்காய் வளர்ந்த கிளியே

கூற்றாம் வறுமையைக் கொன்று செல்வத்தைக்

நீர்மேவு நெடுங்கடலில் நீன்துயில்கொண்ட

கொளிக்கச் செய்திடும் குயிலே

நெடுமால் உடன்பிறந்த பின்னேரய்

மாற்றார் மனத்தின் மயக்கத்தை அறுத்து

சீர்மேவு தலங்கள் ஆதில் நின்றருளும்

மாற்றம் தருபவள் நீயே!

செல்வக் குமரன் அன்னோய்

பங்கயத் தாள்ளோக பகலிரவாய் நின்று

பரவுவோர்க்கு நல்லருள் புரிவாய்

மங்கையர் உணவேண்ட பொங்கிடும்பொலிவுடன்

மனையாரம் சிறந்திட அருள்வாய்

சிங்கத்தின் மீதமர்ந்து தெருவுலம் நீவந்து

தீமைகள் அனைத்தையும் கொய்வாய்

எங்களின் தெல்லியூர் பதி யமர்ந்த

எழிலான தூர்க்கையே நீயருள்வாய்.

மதுரகவி காரை.எம்.பி.அருளானந்தன் J.P

ஸ்ரான்ஸிலிக் கல்லாரி

யாழ்ப்பாணம்.

# திருமுறைச் செல்வங்களைப் பாதுகாப்போம்

பேரநினூர் முருகவேபரமநாதன் அவர்கள்

மழை வழங்குக மன்னவன் ஓங்குக  
பிழைகில் பல்வளம் எங்கும் பெருகுக  
தழைக ஜந்தெழுத்து ஒசை தரையலாம்  
பழைய வைதீக சைவம் பரக்கவே

திரு என்பதற்குச் செல்வம், ஞானம், திருமகள், அழகு, சிவநெறி, சிவலோகம் சிவபதம், மோட்சம், தெய்வத்தன்மை எனப்பலர் பொருள் விரிப்பர். இக்கட்டுரையில் தெய்வத்தன்மை யென்ற பொருளைக் கொள்வோம். திருமுறையை வேதசாரம், தமிழ் வேதம், திராவிடவேதம், மந்திரம் எனப்பல சைவம் போற்றும் பெரியவர்கள் எழுதி வைத்துள்ளனர். சைவத்தோடும், சைவசாதனங்களோடும், ஆலயம், சாத்திரதோட்திரம், இலக்கியங்களோடும், அனுபூதிமகான்களோடும், ஏன்தமிழ் மொழியோடும் திருவென் பிரயோகம் பயின்று வரக்காணலாம். ஒன்றன் சிறப்பை மேன்மைப்படுத்த இவ்வார்த்தை உபயோகப்படுகிறது. மறைமொழி - நிறைமொழி - மந்திரம், நிறை - நெஞ்சைக்கக்ரபு நெறியில் நிறுத்தல் முறை. முறை -நீதி முறை அறநாலும் நீதிநாலும் சொல்லும் நெறி- (பரமேலமுகர் திருக்குறள் உரை) முறைப்படுத்தப்பட்டது, இனம் சார்ந்தது, வகுக்கப்பட்டது, வரிசையாக்கியது, சீரமைத்தது, ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டது என்ற கருது கோளிலே முறை உலாவரக்காணலாம். சைவத்திருமுறைகள் பன்னிரண்டும் யாராலோ, யாரோ ஒருந்தரின் தூண்டுதலாலோ - ஏதோ ஓர் பூமியிலோ வகுத்துத் தொகுத்து நிரந்படுத்தப்பட்டமையான பன்னிரு திருமுறையென வழக்காறு கொண்டது. என் சோதிடம் வந்து சைவக் குழந்தைகளின் பெயர்களை அலைக்கழிக்கக் காணலாம். இப்போ எல்லோரும் என் சோதிடம். எல்லோரும் கவிகள்.

செல்வங்கள் எட்டு, பதினாறு, நவநிதி, சங்கநிதி, பதுமநிதி, என வகுக்கப்பட்டது. இவற்றையும் கடந்து அரூட் செல்வம் ஆத்மனோடு உடனுறை நிதியாகக்கணிக்கப்படும். அரூட் செல்வம் பற்றி விமர்சனம் செய்த வள்ளுவர். செல்வத்துட் செல்வம் செவிச் செல்வமென விதந்துள்ளார். அருளிலார்க்கு அவ்வுலகமில்லையென்பது அவர் பேச்க. “அரூட் செல்வம் செல்வத்துட் செல்வம் பொருட்செல்வம் பூரியார் கண்ணுமூன்”.

பூரியார் - கீழ்மக்கள்

குற்பா 241

அருளில்லார்க் கவ்வுலகம் இல்லை பொருளிலார்க்

கிவ்வுலகம் இல்லாகி யாங்கு.

குற்பா 247

இம்மை இவ்வுலக வாழ்வு. அம்மை - மறு உலகம். எனவே அருள் நமக் கெல்லாம் இன்றியமையாதது மட்டுமன்றிச் செல்வங்களுக் கெல்லாம் எவரெஸ்ட் போன்றது. குறளோவியத்தில் மெய்யுணர் வென்றோர் அதிகாரம் இடம் பெற்றிருக்கிறது. இம் மெய்யுணர்வே மனித உயிர் வருக்கம் உய்திபெற உபகாரியாவது. இதற்கு தோத்திரம், சாத்திரமிரண்டும் இரு கண்கள் எனலாம். எனவே செல்வன்கழலேத்தும் செல்வமே மேலானது.

செல்வ நெடுமாடஞ் சென்று சே ஜோங்கீச்

செல்வ மதிதோயச் செல்வ முயர்கின்ற

செல்வர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம்பல மேய

செல்வன் கழலேத்துஞ் செல்வஞ் செல்வமே

எம்பெருமான் புகழ் பேசுவதைப் பொருள் சேர் புகழ் என்றார் வள்ளுவர் (பாடல் 5) எனவே இறைவன் பொருள் சேர் புகழைப் பாடத்திருமுறைகள் நல்ல கருவி நூல்களாம், செல்வன் - சிவன், கழல்- திருவடிகள். இறைவன் பத்ம பாதங்களே திருவருள். ஆக இவ்வருட் செல்வம் செல்வத்துட் செல்வம், அவன் தானை வணங்காத் தலை புன்தலை. செல்வாய செல்வந்தருவாய் நீயே என்பது நாவேந்தர் திருவாக்கு (6: 38. 7) எந்தை புகலூர் பாடின்சிவலோகம் ஆள்வதற்கு யாதும் ஜயறவில்லையே- என்பர் நம்பியாரூர் (7: 34. 1) ஆக அருளாளர்களால், அநுபூதிச் செல்வர்களால் இறைவன் அருளாணைப்படி எழுந்தனவே திருமுறைகள். அவை பன்னிரு திற்ததன் பெரும்பாலும் தோத்திரமாலைகளாயமைந்தன. இந்தத் தோத்திர மரபு நெறிபற்றித் தாயுமானார் வார்த்தையிற் காணலாம்.

பன்மாலைத் தீரள் கிருக்கத்தமை உனர்ந்தோர்

பாமாலைக்கே நீதான் 11கஷம் என்று

நன்மாலையா எடுத்துச் சொன்னார் நல்லோர்

நலம் அறிந்து கல்லாத நானும் சொன்னேன்

தாயுமானவர் பாடல் 1211ந்மாலை

இப் பன்னிரு திருமுறைகளையும் ஆயின. இதிற் தோத்திரம், சாத்திரம், பிரபந்தம், புராணம் என நான்கு வகைகளாகக் கொள்ளலாம். தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, (9 திருமுறை) தோத்திரங்களாய் அமைந்துள்ளன. பத்தாந்திருமுறை திருமந்திரம். இ.து ஒரு தத்துவஏடு. மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் போல்வது பதினொராந் திருமுறை 41 பிரபந்தங்களின் தொகை நூல் எனலாம். சேக்கிழார் திருவாய் மலர்ந்தது திருத்தொண்டர் புராணமெனும் பெரியபுராணம். இது 63 நாயன்மார்களினதும் 9 தொகையடியார்களினதும் வரலாற்று நூலாகும். இதை தேசிய இலக்கியம் என்கிறார் பேராசிரியர் அ.ச.குஞசம்பந்தன் அவர்கள். ஆக பன்னிரு திருமுறைகள் சைவப் பெருங்குடி மக்களின் அரும் பெருஞ் செல்வமாம். அதிகமான பாகுங்கள் இறைவாக்காகவே எழுந்தவை இதை அவ்வார்களின் திருவாக்கினின்றே அறியலாம்.

திரு இலம் பயங்கோட்டுர்ப்பதிகத்தில் சம்பந்தர் தன் நிலைப்பாட்டைப் புலப்படுத்துகிறார்.

மலையினார் பருப்பதந் துருத்தி மாற்பேறு

மாசீலாச் சீர்மறைக் காடு நெய்த்தானம்

நிலையினா லெனதுவரை தனது ரையாக

நீறணீந் தேறுகந் தேறியநிமலன்

கலையினார் மடப்பீணதுவனை யொடுந் துயிலக்

கானலம் பெடை புல்கக் கணமயீ லாலும்

கிலையினார் பைம் பொழி லிலம்பையங் கோட்டுர்

கிருக்கை யாப்பேணியென் னெழில் கொள்வ தியல்பே.

1: 76. 1

பத்துப்பாடல்களிலும் தனதுரை எனதுரையாக என வருதலால் சம்பந்தர் வாக்கெல்லாம் இறை வாக்கு என்பது வெளிப்படையாம். இ.தே போலத் தமிழ் வேதம், திராவிட வேதம் எனப்போற்றப்படும். திருநாலாயிரத்தில்வியப் பிரபந்தத்திற் திருவாய்மொழி பாடியருளிய நம்மாழ்வாரும் (சட கோ பர்) என்னைத் தன்னாக்கி இன்றமிழ் பாடச் செய்த ஈசனை எனக்குறிப்பிடுகின்றார்.

என்றைக்கும் என்னையும் யக்கொண்டு போகிய

அன்றைக்கன் நென்னைத் தன்னாக்கியென் னால்தன்னை

கின்றமிழ் பாழை ஈசனை யாதியாய்

நின்ற வென் சோதியை, என் சொல்லிநிற்பேனோ?

திருவாய் மொழி 7: 9. 1

ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஒவ்வொரு தினமும் சடகோபரைத்தன்னாக்கிய இரசவாதத்தாற் பாசுரங்களும் (இறைவாக்காய்) புத்தம் புதியனவாய் அமையுமென்பது வெளிப்படையாம். அப்பர் பெருமான் கூட இறையருளாலேயே தன்வாக்குகள் பாடல்வடிவாயின எனப்பகர்கின்றார்.

பத்தீமையாற் பணிந்தடியேன் தன்னைப் பண்ணாள்

பாமாலை பாடப் பயில்வித்தானை

எத்தேவும் ஏத்தும் கிறைவன் தன்னை

எம்மானை என்னுள்ளத் துள்ளே ஊறும்

எத்தேனை அமுதத்தை மூவின் பாலை

அன்னிக்குந் தீவ்கரும்பை அரனை ஆதிப்

உத்தேளைப் புள்ளிருக்கு வேஞ்ரானைப்

போற்றாதே மூற்றநாட் போக்கனேனே

6: 54. 3

கந்தமலர்க் கொன்றையனி சடையான் தன்னைக்

கத்தீவிடுமா மணிப்பிறங்கு கனகச் சோதிச்

கந்தமலர்த் தெரிவையிரு பாகத்தானைச்

சராசரநற் றாயானை நாயேன்முன்னைப்

பந்தமறுத் தாளாக்கிப் பணிகாண் டாஸ்கே

பன்னியநூல் தமிழ்மாலை பாடுவித் தென்

சிந்தையயக் கறுத்ததிரு அருளி னானைச்

சௌகாட்டங் குடியதனிற் கண்டேன்நானே

6: 84. 4

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைப் “பித்தா” எனப்பாடு எனக்கூறி திருத்தொண்டத் தொகைபாட ‘உல கெலாம்’ என அடியெடுத்துக் கொடுத்தவரும் எம்பெருமானே. அர்ச்சனை பாட்டேயாதலின் சொற்றமிழ் பாடெனச் சொன்னவர் தூமறைபாடும் வாயார் (அன்றோ) இம்மூவர் தமிழழுப் போலத் தன்னார் தமிழளித்தண்பாண்டிய நாடனைத் தமிழ் செய்த வாதவூரூம். தன்னால் பாடுந்திறமில்லை. திருவாசகத்தைப் பாடச் சொன்னவர் சிவனேயெனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

நாயேனைத் தன்னாக்கள் பாகுவித்த நாயகனைப்

பேயேனதுள்ளப்பிழை பொறுக்கும் பெருமையனைச்

சீயேதும் கில்லாதென் செய்பணிகள் கொண்டருஞம்

தாயான ஈசற்கே சென்நாதாய் கோத்தும் பி

திருக்கோத்தும்பி 12

இத்திரட்டுப் பிரபந்தத்திலே 48 நூல்கள் அமைந்துள்ளன. பாடியோர் தொகை 27. மொத்தப்பாடல்கள் குறிப்பாக 18466. தேவாரத்திருவாசகங்களைத் தேடியெடுத்தவர் நம்பியாண்டார் நம்பி. தேடியெடுக்க வழிப்படுத்தியவர் இராசராசச் சோழன் அபிப்பிராய பேதமும் உண்டு. முன்னே திருப்பதியம் என்றே வழக்காறு இருந்தது. இராசராசச் சோழன் காலத்துக்குப் பின் பதிகம் என்று வழங்கப்பட்டது. “நம்பியாண்டார் நம்பி தொகுத்த தேவாரத்திருப்பாடல்களைச் செப்பேடுகளில் எழுதிச் செப்பமுறக்காத்தவன்

முதற்கு லோலத்துங்க சோழன் உடைய படைத்தலைவனாகிய மணலிக்கூத்தன் கலிங்கராயன் என்பவனாவான். இச்செய்தியைத் தில்லைக்கல்வெட்டு ஒன்றினால் அறிகிறோம்”.

சிதம்பர நடராஜர் கோவில் பக்கம் 100 தேவாரத்துக்குப் பண்ணமைத்தவர் திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணாரின் துணைவியார் மரபில் வந்தவர்களெனக் கருதப்படுகிறது. அப்பர் பாடல்களே ஆதியிற் தேவாரமென அழைக்கப்பட்டது. காலப்போக்கில் மூவர் தமிழும் தேவாரமாயிற்று. தோடுடைய செவியனிற் தொடங்கி பெரியபூராணத்தின் இறுதிச் செய்யுளின் இறுதியான உலகெலாம் எனப்பூர்த்தியாகிறது. ஒங்காரத்துட்பொருளே திருமுறையென்ற உண்மையை நாம் உணர வேண்டும். இவையெலாம் இறை செயலாற் பாடப்பட்டன. இப்பாடற் செவ்வியைத் தாயுமானவர் பல இடங்களிலே பதிவு செய்துள்ளார்.

உ+ம்: பாகத்தினால் கவிதை பாடிப்படிக்வே

பக்திநெறி கில்லை. வேத

பாராயணப்பனு வல்மீவர்செய் பனுவலகு

## പക്രവോ കിഴയ്യമിലെ

சச்சிதாந்தசிவம் 2

## தேவர்தொழும் திருவாதவுர்த்தேவே

சிதம்பரரகசியம் 31

அடியிட்ட செந்தமிழின் அருமைகிட்டு ஆரூரில்

## അിവൈയോർ പരവൈ വാസിൾ

அம்மட்டும் அடிகிட்டு நடைநடந் தருள்அடிகள்

## அடியீது முடியீ தென்

மலைவள் காதலி 4

ஆத்யலை 102000 பாடல்கள் ஆருந்ததாகவும் - அவை 7/7 பதகங்களாக அமைந்தன எனவும் அகத்தியர் தேவாரத்திரப்டில் நாவலர் குறிப்பிடுகிறார். பிற்காலத்திற் பெற்ற விபரம் இது அப்பா தேவாரம் 49000, சம்பந்தர் அருளியவை 16000, சுந்தரர் பாடியவை 38000 மொத்தம் 103000 பாடல்கள் நிகழ்வில் நூல்வடிவம் பெற்றனவ.

முதலாந் திருமுறை	136	பதிகங்கள்	1496	பாகரங்கள்
இரண்டாந் திருமுறை	122	பதிகங்கள்	1331	பாகரங்கள்
முன்றாந் திருமுறை	126	பதிகங்கள்	1358	பாகரங்கள்
மொத்தம்	384	பதிகங்கள்	4185	பாகரங்கள்
நான்காந் திருமுறை	113	பதிகங்கள்	1070	பாகரங்கள்
ஐந்தாந் திருமுறை	100	பதிகங்கள்	1015	பாகரங்கள்
ஆறாந் திருமுறை	99	பதிகங்கள்	981	பாகரங்கள்
மொத்தம்	312	பதிகங்கள்	3066	பாகரங்கள்
ஏழாந் திருமுறை	100	பதிகங்கள்	1026	பாகரங்கள்
மொத்தம்	100	பதிகங்கள்	1026	பாகரங்கள்
பதிகம் மொத்தம்	796,	பதிகள்:	275.	மொத்தம்: 8280
திருவாசகம் எட்டாந் திருமுறை	51	பதிகம்	656	பாடல்கள்
திருக்கோவையார்	400	துறை	400	பாடல்கள்
மொத்தம்	451		1056	பாடல்கள்
ஒன்பதாந் திருமுறை				
திருவிசைப்பா				
திருப்பல்லாண்டு			301	பாடல்கள்

பாடியோர் ஒன்பதின்மூர்: திருமாளிகைத் தேவர், சேந்தனார், கருவூர்த் தேவர், பூந்துருத்தி நம்பிகாட் நம்பி, கண்ட ராதித்தர், வேணாட்டடிகள், திருவாலியமுதனார், புருடோத்தம நம்பி, சேதிராயர்,

பத்தாந்திருமுறை 3046 + மிகைப்பாடல் 61+3107

பதினோராந் திருமுறை:

திருமுகப் பாசுரம் உட்பட 41 பிரபந்தங்கள்

பாடியோர் 12 (பன்னிருவர்)

பாடற்றோகை 1416

பன்னிரண்டாந் திருமுறை (பெரிய பூராணம்)

சேக்கிழார் - நாலாசிரியர். பாடற் தொகை: 4286

பன்னிரு திருமுறை மொத்தப் பாடல்கள்: 18446

திருவிசைப்பாவில் முருகனைப் பற்றி ஒரு பதிகம் வந்துள்ளது. பதினோராந் திருமுறையில் திருமுருகாற்றுப்படை முருகன் மேல் நக்கீர் பாடியது, பத்துப்பாட்டு களிலொன்று. விநாயகரைப் பற்றி 3 பிரபந்தங்களுள், விநாயகர் வழிபாடு வாதாபியில் இருந்து வந்ததாகப் பேராசிரியர் அ.ச.ஞானசம்பந்தன் அடங்கன் முறைப் பதிப்புரையிற் குறிப்பிடுகிறார். திருமுறையின் எடுகோளாய் அமைந்திருப்பது சிவவணக்கமே. பஞ்சபூராணம் திருமுறைகள் இருந்தே ஒது வேண்டும். மந்திரங்களை உட்ட கோளாக வைத்தே திருமுறைகள் வகுக்கப்பட்டதாக கிருபானந்தவாரியார் எழுதியுள்ளார்.

இன்று இந்தி. கண்ணடம், இராசஸ்தான், தெலுங்கு, ஆங்கிலம் போன்ற மொழியிற் பஜூனை செய்யும் வழக்கம் புகுந்து விட்டது. வெளிநாடுகளில் தமிழும், தமிழ் தோத்திரமும் புறக்கணிக்கப்பட்டு பசனைகள் செய்யப்படும். இந்த நிலைப்பாடு சைவத்தையும், தமிழையீசு வீழ்த்தும் செய்யப்பாடாம். சித்திரை வருடப்பிற்பை மாற்றி ஜனவரி முதலைக் கொண்டாடும் சினகரங்களும் விப்ரர்களும் வெளத்தேயங்களில் முன்னிற்கக் காணலாம். எனவே நாம் நம் பாரம்பரியங்களைப் பேணிப்புரப் போமாக.

கூறுமின் ஈசனைச் செய்ம்மின் குற்றேவல் குளிர்மின் கண்கள்

தேனுமின் சீத்தம் தெளிமின் சீவனைச் செறுமின் செற்றம்

ழூமின் வேட்கை அறுமின் அவலம் திவை நெறியா

எறுமின் வானத் திருமின் வீருந்தாய் கிமை யவர்க்கே

சேரமான் பெருமாள்

## உவீகள் அபிமான “அருள் ஒளி” கிடைக்கும் தூடவீகள்

அலுவலகம்:

ஸ்ரீ குரக்காதேவி தேவஸ்தானம்,

தெல்லிப்பழை.

ஸ்ரீ துர்க்காதேவி மணிமண்டபம்,

கோவில் வீதி,

நல்லஹார்.



## சிவன் அநுக்கதைகள்

மாதாஜி அவர்கள்

### 16. வேதத்துக்குப் பொருள் அருளிய கதை.

சிருட்டி ஆரம்பகாலமாகிய கிருதயுகத்தில், சிவபெருமானுடைய திருவாக்கினின்றும் பிரணவம் தோன்றியது. அதினின்றும் வேதங்கள் எல்லாம் தோன்றின. கண்ணுவர் முதலாகப் பலரும் அதனை ஒதியும் பொருள் அறியாது கவலையுற்றார்கள். அப்போது அமரபந்தர் என்ற பிராமணர் ஒருவர் அங்குவந்தார். முனிவர்கள் அவரை எதிர்கொண்டு வணங்கி ஆசனத்தில் அமரச் செய்து வழிபட்டார்கள். அதுகண்ட அமரபத்தர், “முனிவர்களே உங்கள் முகம் வாடி இருப்பதேன் என்று வினாவு” அவர்கள், “சுவாமி வேதங்களின் பொருளை விளக்கம் செய்யச் சிறந்த ஆசிரியர் இன்மையால் மனக்கவலையடைந்தோம் இதற்கு யாது செய்வோம்” என்று விண்ணப்பம் செய்தார்கள்.

அதுகேட்ட அமரபத்தர், “முனிவர்களே! வேதத்தின் பொருள், வேதம் இயற்றிய சிவபெருமானால் மட்டும் அறிய முடியும். இதற்குத் தவமுயற்சியும் வேண்டும். புண்ணிய தலங்களில் சிறந்த தலமாகிய மதுரையின் கண்ணே சோமசுந்தரக்கடவுளின் தெற்குப் பக்கத்தில் எழுந்தருளி இருக்கும் தெட்சனை மூர்த்தி தான் இந்த வேதத்தை உணர்த்த வல்லவர். நீங்கள் அங்கு சென்று அருந்தவம் செய்யுங்களேனக்” கூறியருளினார்.

அதனைக் கேட்ட அம்முனிவர்கள் அகமிக மகிழ்ந்து, அமரபத்தருடன் அங்கு சென்றனர். பொற்தாமரை வாவியில் நீராடி ஆலயம் வலம் வந்து சோமசுந்தரக்கடவுளையும் மீணாட்சி அம்மையையும் ஆண்தக் கண்ணீர் சொரிய பக்திசிரத்தையுடன் வணங்கினார்கள். பின்னர், விமானத்திற்குத் தெற்கே வந்து, கல்லாலின் கீழமாந்திருந்த தட்சனாமூர்த்தியைத் தரிசித்துத் துதித்தார்கள். பின்னர் தட்சனாமூர்த்தியின் இருபத்திரண்டு பிஜருபமாகிய மேதா வித்தையை அமரபத்தர் அவர்கட்கு உபதேசம் செய்தார். அவர்கள் அந்த மந்திரத்தை முதல் கார்த்திகைப் பூரணை தொடக்கம் அடுத்த கார்த்திகைப் பூரணை வரையும் நாள்தோறும் முப்பொழுதும் செபித்து தருப்பணம் ஓமம் பிராமண போசனம் செய்துகொண்டு வந்தார்கள்.

அப்போது பதினாறு வயதுடைய பிராமண இளைஞர் பால குரியன் போல, வேதநாத சூரத்தோடு முனிவர் காண வெளியே வந்து நின்றார். அப்போது முனிவர்கள் திருக்கடைக்கான் சாத்தி வேண்டுவது யாதென? அந்த இளைஞர் கேட்டார். உடனே அந்த முனிவர்கள், “சுவாமி அடியேங்களுக்கு வேதங்களின் உட்பொருளை உணர்த்த வேண்டுமென்ப பிரார்த்தனை செய்தார்கள். அந்த இளைஞர் முனிவர்களோடு திருவாலவா யுடையாராகிய சிவவிங்கப் பெருமான் சந்நிதானத்தை அடைந்து வேதப்பொருளை உணர்த்த நினைந்தருளினார்.

வேதங்களின் பொருள் இந்தச் சுந்தரவிங்கமாகும். ஆயினும் சாகைகளின் வேறுபாட்டால் அல்லது பேதங்களால் வேதப்பொருளும் அனந்த பேதமாயிற்று. சிவபெருமான் ஆதியில் பிரம்மாவைப் படைத்து வேதங்கள் யாவையும் கொடுத்தருளினார். இதனால் மூவுலகிலும் வேத ஞானம் பரவியது. சோதிமயமான இலிங்கம் முதல் நடு இறுதி இல்லாதாய் விளங்கும் மகாலிங்கம் எதுவோ அதுவே பரமாகாச சர்ரமாகிய பிரமம் எனப்படும். படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் அது முன்று பிரிவுகள்

உடையதாகவுள்ளதாயிற்று. கீழ்ப்பாகம் ஆன்ம தத்துவமும், நடுப்பாகம் வித்தியா தத்துவமும், நுனிப்பாகம் சிவதத்துவமுமாகத் தோன்றின. எல்லாப் பாகங்களிலும் எல்லாத் தத்துவமும் தோன்றின. பிரமா, விட்டேணு, உருத்திரன், சர்வகாரணேசுவர் என்னும் இவர்கள் முறையே தத்துவாதிப்பகள் என்று சகல வேதங்களும் சொல்லும் ஆன்ம தத்துவத்தில் அகாரமும், வித்தியா தத்துவத்தில் உகாரமும், சிவ தத்துவத்தில் மகாரமும், எல்லாத் தத்துவங்களிலும் விந்துவும் நாதமும் தோன்றின. இதனாலே அது பிரணவோற்பத்தி என்று சொல்லப்பட்டது. வியட்டியும் சமட்டியுமாயுள்ள பிரணவத்தினின்றும் வியட்டி சமட்டியாகிய பூர் முதலிய ஏழ வியாக்கிருதிகளும், சிவாஞ்ஞாநியினாலே தோன்றின. பின் அவைகளின்றும் சிந்தித்த பொருளைத் தருவதுமாகிய முப்பதமுடைய காயத்ரி தோன்றியது. அதனிலிருந்து நான்கு வேதங்கள் தோன்றின. அவைகள் பலவாகப் பின்னும் விரிந்தன. அகார முதலியஅக்கரங்களும் காமிக முதலிய சிவாகமங்களும் திருவாலவாயுடையாருடைய உச்சி முதலிய ஈசானத்தினின்றும், தோன்றின. இருபத்தொரு பேதமுடைய இருக்கு வேதம் கிழக்கு முகமாகி தற்புருடத்தி னின்றும், நூற்றொரு பேதமுடைய யகர் வேதம் தெற்கு முகமாகிய அகோரத்தினின்றும், ஆயிரம் பேதமுடைய சாம வேதம் வடக்கு முகமாகிய வாம வேதத்தினின்றும், ஒன்பது பேதமுடைய அதர்வ வேதம் மேற்கு முகமாகிய சத்தியோ சாதத்தினின்றும், தோன்றின.

வேதங்கள் நான்கு. அதனால் வர்ணாச்சிரமங்களும் நான்காகும். பலவகைப் பட்ட தருமங்களும், யாகங்களும் வேதத்தின் விழாக்களினால் தழைப்பன(வளர்வன) வாகும். வேதப்பொருளை அறிந்தவர்கள் அவைகளைச் செய்வார்கள். வேதகாண்டமும் ஞானகாண்டமும் என இரண்டு பிரிவுடையது. அவைகளுள்ளே கருமகாண்டம் இம்மகாலிங்கப் பூசை விதியை உணர்த்தும். ஞானகாண்டம் திருவாலவாயுடையகருடைய சச்சிதானந்த ரூபத்தை உணர்த்தும். விட்டேணு முதலிய தேவர்கள் சிவபெருமானுடைய அம்ச பூதர்கள். சர்வவியாபகராகிய சிவபெருமானே அம்சமென்று சொல்லப்படும். எல்லாத் தேவர்களுக்கும் கொடுக்கப்படும் அவியனைத்தையும் அம்சியாகிய தாமே ஏற்றுப் பலம் கொடுப்பார். வேதத்தில் விதிக்கப்படும் அக்கினி விட்டோம முதல் அகவமேதம் இறுதியாகி யாகங்களும் நித்திய நெமித்திய காமியகர்மங்களும் எல்லாத்தத்துவங்களுக்கும் உறைவிடமாகிய திருவாலவாயுடையாரைப் பூசித்தால், வேதத்தில் விதிக்கப்பட்ட கருமங்களைனைத்தையும் அனுட்டித்தலால் எய்தும் பலன் கிடைக்கும். இத்திருவாலவாயுடையாரைத் தியானித்தல் வேதாந்த ஞானத்தால் கிடைக்கும் பயன் கிடைக்கும். கருமத்தினால் சித்தசத்தியும், சித்த சத்தியினால் ஞானமும் உண்டாகும். தருமம், சாந்தி முதலிய குணங்களும் இயமமுதலிய அட்டாங்க யோகமும் ஞானமும் எல்லாவற்றுள்ளும் வீழுதி தாரணம் உருத்திராட்ச தாரணம் சிவலிங்க பூசை, சிவலிங்கப்பிரட்டை, சிவஸ்தல தரிசனம், குருவை வழிபடல், சிவண்டியாரை வழிபடல் என்பவைகள் மிக உயர்ந்தன. அறிவுடையவர் இவ்வண்மையை உணர்ந்து ஞானங்களையே எப்பொழுதும் ஆதரிக்கக்கடவர். போற்றி நடக்கக்கடவர்.

பிற நால்களில் விதிக்கப்பட்ட தருமங்களிலும் ஸ்மிருதியில் விதிக்கப்பட்ட தருமம் விசேடம் ஸ்மிதியில் விதிக்கப்பட்ட தருமத்திலும் வேதத்தில் விதிக்கப்பட்ட தருமம் விசேடம். சிவபெருமானிடத்தே வேதம் தோன்றினமையால், வேதமே பிரமாணம். வேதத்தை முதனாலாகக் கொண்டமையால், ஸ்மிருதிப் பிரமாணம் சக மனைத்திற்கும் சிவம் என்னும் போக மோட்சங்களைக் கொடுக்கும் அந்த ஞானத்திற்கு ஒப்புவேறான்றுமில்லை. நாமுணர்த்திய வேதப் பொருளைனைத்தும் உங்களுக்கும் நன்றாக விளங்குக என்று திருவாய் மலர்ந்து ஆசாரியர் சிவலிங்கத்தில் மறைந்தருளினார். இதன் பின்னர் கண்ணுவர் முதலிய முனிவர்கள் வேதப் பொருளை நன்றாக உணர்ந்தார்கள்.

# நீத்வழிவாத சுவநேர் வாழ்வு வாழ்வோய்

கலாநிதி குமாரசாமி சோமசுந்தரம் அவர்கள்

இந்த உலகத்திற்குக் கருத்தா சிவபெருமான். அவரே முழுமுதற் கடவுள். அவரைக் கடவுளாக ஏற்று வழிபடுபவர்கள் சைவர்கள். அவர்களின் சமயம் சைவசமயம்.

சிவபெருமான் என்றும் உள்ளவர், அதனால் நித்தியர் எனப்படுகிறார். அவர் எங்கும் நிறைந்துள்ளவர், அதனால் அவர் சர்வவியாபகர் ஆவார். அவர் ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் பாசங்களினின்றும் இயல்பாகவே நீங்கினவர், அதனால் அவர் அநாதிமலமுத்தர் ஆக விளங்குகின்றார். அவர் எல்லாம் அறிபவர் - பேரறிவாளர், அதனால் சருவஞ்ஞர் எனப்படுகிறார். அவர் எல்லாம் வல்லவர், எச் செயலையும் செய்யும் ஆற்றல் நிறைந்தவர், அதனால் சருவகர்த்தா ஆவார். அவர் சுவதந்திரர் - சுதந்திரமானவர் - எவற்றாலும், எவராலும், எஞ்ஞான்றும், கட்டுப்படுத்தப்படாதவர், அதனால் தம்வயமுடையவர் ஆகத் திகழ்கின்றார். எனவே சிவபெருமானே முழுமுதற் கடவுள் ஆவார்.

சிவபெருமான் ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதவர், தொடக்கமும் முடிவும் அற்றவர், பிறப்பும் இறப்பும் இல்லாதவர், ஒப்பும் உவமையும் அற்றவர், தனக்கு மேலே வேறொரு தலைவரைக் கொண்டிராதவர், அந்த வகையில் பிரபஞ்சத்திற்குத் தலைவன் ஒருவனே, அவனே இறைவன், ஆண்டவன், கடவுள், அவனே சிவன் எனும் நாமத்தால் அழைக்கப்படுகிறான். பரம்பொருளாக, மெய்ப்பொருளாக, உள்பொருளாக, பழமைக்குப் பழமையாய், பின்னைப் புதுமைக்குப் பேர்த்துமப் பெற்றியனாய் விளங்கும் சிவபெருமானே உலகின் ஒப்பற்ற தலைவன். அவனின்றி அனுமதல் அண்டம் வரை எதுவுமே அசையாது, இயங்காது என்று வேதம் கூறுகின்றது. அத்துடன் சிவபெருமானை மனம், மொழி, மெய்யினால் சிரத்தையோடு வழிபட்டுத்தான் உயிர்கள் முத்தி அடைய முடியும் என்பதும் வேதவாக்கு.

சிவபெருமான் அர்த்தநாரீஸ்வரன். பாதி ஆண், பாதி பெண்ணாக உள்ளான். “சக்தி பின்னிலான் எங்கள் பிரான்” என்கிறது சைவசித்தாந்த நூலான திருவருட்பயன். வாழ்க்கையில் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் சரிசம பங்கு உண்டு என்பதை இத்தக்துவம் உணர்த்துகிறது. சைவம் ஒரு வாழ்க்கை நெறி என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதாகவும் இது அமைகிறது. சைவம் காட்டும் பாதையில் வாழ்க்கையைச் செலுத்துவோருக்கு ஓர் இடர்ப்பாடும் நேராது. “ஒரு பொல்லாப்புமில்லை” என்னும் சிவயோக சுவாமிகளின் மந்திரவாக்கின் தாற்பரியம் இதுவே.

உமை ஒரு பாகனாம் சிவபெருமான், திருவருட்சக்தியுடன் ஒன்றாயிருக்கின்றான். சிவபெருமானுக்குச் சக்தி உமாதேவியார்.

சிவனின் அருவருவத் திருமேனியாக விளங்கும் சிவலிங்கம், சிவமும் சக்தியும் சேர்ந்ததாகவே உள்ளது. ஆன்மாக்களாலே பூசித்து வழிபடப்படும் சதாசிவ வடிவமே சிவலிங்கம் ஆகும். சிவலிங்கம், பீடமும் இலிங்கமும் ஆகிய கன்ம சாதாக்கிய வடிவம் எனப்படுகிறது. இங்கு பீடம் - சிவசக்தி, இலிங்கம் - சிவம்.

நெருப்போடு பிரிவின்றியிருக்கும் குடு போலச் சிவத்தோடு பிரிவின்றி உள்ளதாகிய வஸ்லமை, சிவசக்தி ஆகும். ஆன்மாக்களைச் சிவத்தோடு கூட்டி வைத்து முத்தியைப் பெற்றுக் கொடுப்பது திருவருட் சக்தியாகிய சிவசக்தியோகும்.

“அன்பே சிவம்” என்பது திருமூலர் வாக்கு. “நீதியே சிவம்” என்பது மனிவாசகப்

பெருமானின் மணிவாக்கு. அன்புடன் அடியார்கள் சிவனை நினைத்த மாத்திரத்திலேயே தனது அளப்படு கருணையினால் அருள் செய்பவன் சிவபெருமான். “அன்பினில் விளைந்த ஆரம்பதே” என்கிறார் மணிவாசகப்பெருமான். “நீதி வழுவா நெறிமுறையில் இட்டோர் பெரியோர்” என்பது ஒளவையார் அமுதவாக்கு. நீதியான வழியில், நீதியை மதித்து, நீதிக்குக் கட்டுப்பட்டு வாழ்க்கையை நடத்துவார்கள், சிவபெருமானை நினைத்த மாத்திரத்திலேயே, திருவருள் கிடைக்கப் பெற்று விடுவார். நீதிமான்கள், நீதிவழுவா நெறிமுறையில் தம்மை இட்டுச் செல்பவார்கள், நீதியை விசாரித்துச் செயலாற்றுவார்கள். அதனால் அவர்களே உலகின் பெரியோர்கள், உயர்ந்தோர்களாக மதிக்கப்பட வேண்டியவார்கள்.

அன்பு நேயர்கள், நீதிநேயர்கள் என்போரே சிவநேயச் செல்வார்கள் ஆவார். அவர்கள் இப்பூவுலகில் ஒருசிலராதல் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதாலேயே, இப்பூமியில் மழைபெய்கிறது. வெப்பதட்பநிலை ஒருசீராக இருக்கிறது. மரம், செடி, கொடிகள் பசுமையைத் தருகின்றன. நெல் முதலிய தானியங்கள் வேண்டுமொவிற்கு விளைகின்றன. இயற்கை அண்ததங்கள் தணிக்கப்படுகின்றன. ஓட்டு மொத்தத்தில் இந்தப்புமி மனிதர்கள் வாழுத்தகுந்த இடமாக இன்னமும் இருக்கின்றது.

எனவே உயிர்களிடத்து அன்பு பேணுவோம், நீதிவழுவா நெறிமுறையில் எங்கள் வாழ்க்கையை இட்டுச் செல்வோம், நாமும் சிவநெறியில் நல்வாழ்வு வாழ்வோம், பிறரையும் நல்வாழ்வு வாழவிப்போம் என உறுதி கொள்வோம்.

“மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெலாம்”

\*\*\*

\*\*\*

\*\*\*

## ஐப்பசியில் கந்தனருவ் மகிழமையை யாடு

ஐப்பசித் திங்கள் கந்தனருள்  
அறுதி னங்களும் ஓளிகாணும்  
மெய்ப்பாரு ஓகிய முருகினாளி  
மேதனி எங்கிலும் விரிந்தாடும்

செய்வினை வலிமை மிகுமங்கும்  
சேயோன் கவசம் தனம்பாடும்  
உய்வினை நாடிந லம்காணும்  
உமைத்ரு மைந்தன் அருளோங்கும்

தேவ தேவன் இந்திரனே  
தேடிய கலியின் வலியினிலே  
பாவியர் சிறையில் முகஞ்சுக்கித்தான்  
பிருதயர் வெல்லும் நிலையிழுந்தான்  
கலியின் வலியே மிகுந்தாட  
கண்மூன் றுடையான் தனைமறந்தே  
வலிகாள் தக்கன் தருயாகப்  
பொருள்பெற் றாரிடர் மிகுபெற்றார்

உண்மைப் பொருளுமை யழகினெயும்  
உண்மை யறியா நிலையாலே  
எண்ணம் தன்னில் கலிக்குழ  
எண்ணில் வதைகள் மிகுபட்டர்

அடிமே ஸடியாய் இடிதழு  
அரக்கர்க் கேவல் புரிந்தவர்கள்  
கடிதில் இறைவன் கழல்நாடு  
கலிகெட வழிகள் காட்டுமென்றார்

அக்கணம் இறைவன் அருளாடல்  
அமரர்க் கபயம் நல்கிடவே  
பூக்கும் சரவணப் பொய்கையிலே  
பூக்களில் எழுந்தான் சரவணனே

அறு சேய்களும் அன்னையுமை  
அணைப்பினில் ஓன்றாய் மிரிந்திடவே  
அறு முகங்கொண் டெழுந்தபிரான்  
அமர்சிசம் தமர் குலம்காத்தான்

தேவர் சேணத் தளபதியாய்  
செங்கள் மாடு மிகுந்தாட  
சாவா வரம்பெற் றயர்சூன்  
தலையை வாங்கி மயில்கொண்டான்

கந்தன் புகழ்சொல் அறுதினம்  
கவசம் பாடிப் பணிந்தாலே  
எந்தவி னையும் தொலைந்தோடும்  
எழில்திரு முருகன் புகழ்பாடும்.  
க.குகதேவன்.

# யாவறும் யழி மடு தூயர்ப் படுத்தும்

சிவ. சண்முகவழவேல் அவர்கள்

துன்பத்தை வெறுப்பதும் இன்பத்தை அணைப்பதும் மனித இயல்பு. துன்பம் நம்மைத் தொழு வேண்டாம். இன்பம் எம்மை ஏத்தட்டும் என்று எக்களித்து இருப்பர் ஏழை மானுடார்.

“துன்பம் நூம்மை தொழாத நாள்கள் என்பாரும்

இன்பம் நூம்மை யேத்து நாள்கள் என்பாரும்

நூம்பின் எம்மை நுழையப் பணியே என்பாரும்

என்பன் ஆரூர் ஆதிரை நாளால் ஒதுவன்னம்”

என்பது நாலாந் திருமுறையில் அமையும் அப்பரடிகளார் அருள் மொழி. இன்ப துன்ப உணர்வுகள் மனிதனை இருவகையாகப் பிடிக்கும். தன்வினை, பிறவினை என்பது போல அகமும் புறமுமாக வந்து சூழும்.

அகவினை தனது உடம்பினாலும் பஞ்சப் புலன்களாலும் நான்குஅந்தக் கரணங்களாலும் இன்ப துன்பங்கள் நிகழ்வது. புறவினை ஒக்கல் சுற்றும் நட்டார், பகைவர், பூதங்கள், விலங்கு முதலியனவற்றால் விளையும் விருப்பு வெறுப்புக்கள். இன்னும் பட்டம் பதவி புகழ் இகழ் பொன் பொருள் ஆடும்பரம் ஆனவைகளால் ஆவன். அனந்தம் - அனந்தம். அளவிளாந்த அவற்றை ஆனந்தம், பரமானந்தம் என்று எண்ணி அனுபவிக்க ஆசைப்பட்டு அலலும் பகலும் அங்கும் இங்குமாகி அலைந்து திரிவர். பெரும்பான்மை மானுட மாந்தர் இதனை

பூக்கைக் கொண்டரன் பொன்னடி போற்றிலார்

நாக்கைக் கொண்டரன் நாமம் நவீல்கிலார்

ஒுக்கைக் கேகிரை தேடி ஓலமந்து

காக்கைக் கேகிரை ஒுகிக் கழிவரே.

என்று நாவரசர் நாலாம் திருமுறையில் நமக்கு நல்லுபதேசமாக நவில்வார். புலனுணர்வினால் உணர்ப்படும் இன்பம் சிறிது பொழுது சுகத்தைக் கொடுப்பது போலத் தோன்றும். அடுத்த கணப்போதில் அது அகன்று விடும். இதனைத் திருவிளையாடற் புராணம் “இன்ப மோசிறிய தாகும் இதில்வருந் துன்ப மோகரையில்லாத் தொடுகடல்” என்று தெளிவுபடுத்தும்.

உலகத்தில் ஒருவர் ஆணாத செல்வத்து அரம்பையாகள் அடி வருட வாணாஞ் செல்வம் வைத்திருப்பார் இல்லையே பிற்சந்ததி பின் அனுபவிக்க என்று பேதுறுவார்.

ஒருவர் மொழு மொழு என மழலைச் செல்வங்களால் மகிழ்ந்திருப்பார். அழுகை மாற்றுப் பசிப்பினிக்கு விழுநிதி இல்லையே என்று அழாக் குறையாக அல்லல் பட்டு ஆகுவிப்பார்.

ஒருவர் குபேரசம்பத்தில் குடி இருப்பார். கணப்பொழுதாவது நோய் குணப்படுவதில்லையே என்று குறைப்பட்டுக் கொள்வார். இவ்வாறாக இந்த உலகத்தில் ஒன்றிருந்து மற்றது இல்லாமல் இடர்படும் மனித வாழ்க்கையில் இன்பத்திற்கு ஏங்கி இரங்கும் துன்ப துயரங்களுக்கு எல்லை ஏது!

இன்ப துன்ப இடர்பாடிற்கு இடையில் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம் என்று ஒரு பொய்ச் சமாதான நிறைவும் நிரம்பி வழியாமல் இல்லை.

மானுட சென்மே துக்க சாகரத்தில் உருப்பெறுவது ஒன்று. உதிரம், புழுக்கள், அழுக்குகள், கழிவுப்பொருள் முதலியனவற்றால் நிரம்பப் பெற்ற தாய் வயிற்றில்

கரு உற்பத்தியாவது, கருவின் வளர்ச்சியில் நிமிருவதற்கு இடனின்றி தாயின் குடலில் கூனிக் குறுகி முடங்கிக் கிடப்பது துயரம். மாதந் தோறும் கருவிற்கு ஏற்படும் வளர்ச்சியில் துயரம்.

நிரம்பிய பத்தாம் மாதத்தில் தாயிடமிருந்து சேய் பிரிவதில் ஏற்படும் துயரத்திலும் பிழைத்துக் கொள்கின்றது. அதனைத் திருவாசகம் சொல்லும் திறன் இது.

“தக்க தசமதி தாயொடு தான்படுங்  
துக்க சாகரத் துயரிடைப் பிழைத்தும்”

துக்க சாகரத் துயரிடை என்பதனால் தாயிடத்திருந்து சேய் வெளிவருதலும் துயரம். அதிலும் துக்கக் கடலில் தோற்றும் துயரம் என்றார். இவ்வாறு கருவிலுருவாகி வந்து வயதளவிலே வளர்வது முடிவற்ற துக்க சாகரத் துயரம்.

ஆயிரம் குளவிகள் கொட்டும் கடுப்பு வலியினிடையே ஒருதுளி தேனினை நக்கிச் சுவைப்பது போன்ற இன்ப துன்பங்கள் அவரவர் சிறுசிறு துளியாகச் சேகரித்துக் கொண்ட கடல் போன்ற நல்வினைத் தீவினைப் பயனேயாகும். தீவினை நல்வினை பிற்க தருவதில்லை. தாம் தாமாகவே தேடிக்கொண்டவை.

‘தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாரா’ என்பது புறநானுறு. ‘தாம் தாம் செய்த வினை தாமே அனுபவிப்பார்’ என்பது ஆன்றோர் வாக்கு.

இந்த தீவினை நல்வினை இரண்டும் நினைப்பாலும் வாக்காலும் செயலாலும் ஒருவரை வந்து சாருகின்றது. இருவினைகளும் முன்னைப் பல பிறவிகளிலும் முயல்படுவதால் தொல்லை, பழவினை, பிராரத்தவினை என்னும் பெயர்களைப் பெறுகின்றது. இந்தத் தொல்லை தரும் தொல்வினை இல்லையேல் என்றும் இன்பத்தில் ககித்திருக்கலாம். அதனை ‘இன்பமே எந்நாளும் துன்பமில்லை’ என்றார் வாக்கின் மன்னவனார்.

பாவமும் பழியும் பூண்டோடு பாழ்பட நாசமாக நமச்சிவாய மந்திரம் ஒரு நல்வழி. “சிவசிவ என்றிடத் தீவினை மாஞும்” என்பது திருமந்திரம்.

திருமுறைப் பாராயணத்திற்கும் பாவம் பழியை நாசமாக்கும் நல்வழி உண்டு. அதனால் முத்தமிழ் விரகர், ‘திருநெறிய தமிழ் வல்லவர் தொல்வினை தீர்தல் எளிதாமே-’ என்றார். மேலும்

“கொல்வா ரேஞுங் குணம்பல நன்மைகள்  
கில்லா ரேஞு மியம்புவ ராயிடன்  
எல்லாத் தீங்கையும் நீங்குவ ரென்பரால்  
நல்லார் நாமம் நமச்சி வாயவே”

“முற்றா வெண்டிங்கள் முதல்வன் பாதமே  
பற்றா நின்றாரைப் பற்றா பாவமே  
விண்ணுற வடுக்கிய வீரகின் வெவ்வழல்  
உன்னிய புகிலவை ஒன்றுமில் கையாம்  
பண்ணிய வலகினில் பயின்ற பாவத்தை  
நன்னி நின்ற றப்பது நமச்சிவாயவே”

என்று எல்லாம் பாவமும் பழியும் பற்றத் திருமுறைகள் நமக்குச் செம்மைநெறி காட்டும். பாவமதனை அறமாற்றும் பாங்கினை நாமும் பயின்று அவமிலாத் தவம் தரும் சிவநெறி சார்ந்து எக்காலமும் அழிவில் இன்ப வீட்டு நெறி அடைய முயல் வோமாக.

# சிவநெறியின் சிறப்பியல்புகள்

சமய போதனா ரத்தினம் முனைவர்  
சு.இராஜேஸ்வரன் காரைக்கால்.

சிவநெறி என்ற தொடரை முதன் முதற்கண் உலகுக்கு வழங்கிய உத்தமர் திருமூலர், சிவம் என்னும் சொல் அதில் இடம்பெற்றுள்ளது. சைவப் பெருமை தனி நாயகன் நந்தி உட்பய வகுத்த குருநெறி ஒன்று உண்டு. தெய்வச் சிவநெறி சன்மார்க்கம் சார்ந்து உட்பய என்பர். எனவே சிவநெறி சிவபரம் பொருள் அனைத்து உலகிற்கும் வழங்கிய பொது நெறியாதல் பெறப்படும்.

மாணிக்கவாசகர் அறிவால் சிவனே எனக் கருதப்பெற்றவர். அவர் தம் நூலின் தொடக்கத்தில் ‘சிவம்’ என்ற சொல்லை அமைத்துள்ளார். அப்பரடிகள் ‘சிவன்’ எனும் நாமம் தனக்கேயுடைய செம்மேனி அம்மான் என்பார். வடமாழி வேதம் ‘சிவஞ்கோ’ தபே; சிவம்கர: எனும்:

சைவநெறிக் கொள்கைகள் பண்டே முடிந்த முடிபாக அமைந்தமையின் சைவ சித்தாந்தம் என்ற பெயராலும் வழங்கினர். சித்தாந்தம் என்ற தொடர் சித்தம் =முடிந்தது அந்தம் = முடிவு எனப் பொருள்படும். அண்மைக்காலத்து விளங்கிய பெரியார்கள் சோமசுந்தரநாயக்கர், பழனி ஈசானசிவாச்சாரியார், யாழ்ப்பாணம் ஆறுமுகநாவலர், கதிரவேல்பிள்ளை முதலியவர்கள் சைவசித்தாந்த சரபம், சைவசித்தாந்த சண்டமாருதம் என்ற சிறப்புப் பெயரில் விளங்கித் தமிழ் உலகை சைவத்தமிழ் உலகாக மாற்றினார். திருமூலர் ‘தற்பரங் கண்டுளோர் சைவ சித்தாந்தரே’ என்பர் சைவசித்தாந்தம் என்ற தொடரை முதற்கண் கூறியவர் அவரேயாவர்.

“சிவனோடு ஒக்கும் தெய்வம் தேடினும் இல்லை அவனோடு ஒப்பார் இங்கு யாவருமில்லை” எனவும் “நன்று கண்மீர் நமச்சிவாய” எனவும் மூலர் கூறுவர்: மாணிக்கவாசகர் “தொழுவனோ பிறரைத் துதிப்பனே” எனக்கோர் துணையென நினைவனோசொலாய், “உள்கேள் பிறதெய்வம் உன்னையல்லால் எங்கள் உத்தமனே” என்பர் அப்பர் “உன்னையல்லால் ஒரு தெய்வம் உள்கேள்” என்பர் “யாதோர் தேவர் எனப்படுவோர்க்கு எல்லாம் மாதேவன் அல்லால் மற்று ஒரு தேவர் இல்லை” என்பர் அப்பர் கல்லால் நீலல் அல்லாத் தேவை நல்லார் பேணார், என்பர் சம்பந்தர் சித்தியாசிரியர் யாதொரு தெய்வங்து..... அங்கு மாதொரு பாகனார் தாம் வருவர் என்பர் தாயுமானவர். “ஐயனேயுனை யன்றி யொரு தெய்வம் கையினால் தொழுவுங் கருதேன்” நின்னலது ஓர் தெய்வம் பொற்படுக் ‘கருதோம்’ எனவும் கூறுவர். “வானோர் அமுதுண்டு சாவ ஒருவரும் உண்ணாத நஞ்சு உண்டு இருந்து அருள்செய்தாய்” என்பர் சிலாம்பாசிரியர். இளங்கோவாடிகள் சிவபரத்துவமே கூறியுள்ளார். அப்பர் பெருமான் சிவநெறியினை நன்னெறி என்பார். நன்னெறி-முன்னெறியாகிய நமச்சிவாயவே என்பது முன்னெறி என்பது சைவசித்தாந்த செந்நெறியினைக் குறிக்கும். சுந்தரர் “முன்னெறி அடியவர் சென்னெறி” என்பர் “துறந்தார்க்கு தூநெறியாய் நின்றான்” எனவும் திருநாகேச் சுரத்தானை சேராதார் நன்னெறிக்கண் சேராதார் எனவும் அப்பர் பெருமான் அருளுவர். 7-ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவன் நரசிம்ம பல்லவன் அவன் எடுத்த கல்வெட்டில் தன்னை ஒரு சைவசித்தாந்தி..... என்று கூறிக்கொண்டான் என்று அக்கல்லெழுத்தில் காணலாம். எனவே சிவநெறியேயன்றி சைவசித்தாந்தம் என்ற தொடரும் திருமூலர் காலம் முதல் வழங்கி வந்தமையை அறியமுடிகின்றது.

சேக்கிழார் பெருமான் சைவசமயப் பொருள் வகையினை விளக்கும் போது சிவநெறியினை

“செய்வினையும் செய்வானும்  
இதன்பயனும் சோபானும்

மெய்வகையால் நான்காகும்  
வீதித்தபொருள் எனக்கொண்டே

கில்வியல்பு “சைவநெறி”  
இல்லவற்றிக்கு கில்லையென

உய்வகையால் பொருள் சீவன் என்று  
அருளாலே உணர்ந்தறந்தார்”

என்ற பாடலில் “சைவநெறி” என்ற பெயரால் குறித்துள்ளார். அவரே “உலகமெலாம் நிரம்பிய சைவம்” என்பர்; அனைத்துயிர்க்கும் காவலாக விளங்கும் சிவனை சிவநெறி எனக்கொண்டு வழிபடுதல் தமிழக வழக்காகும். இதனைப் புறநானூறு

எல்லாவுயிர்க்கும் ஏமமாகிய நூற்றுவரியாககரகததுத  
தாழ் சடைப் பொலிந்த அருந்த வத்தோற்கே எனும்

சிவபரம்பொருளிள் சீரமையினைத் திருவள்ளுவரும் பலகுறள்களில் குறிப்பில் புலப்படுத்தி விளக்கியுள்ளார்.

1. கூற்றங்குதித்தலும் கைக்கடும் நோற்றுவின் ஆற்றல் தலைப்பட்டவாக்கு என்றும்.
2. பெயக்கண்டும் நஞ்சுண்டமைவர் நயத்தக்க நாகரிகம் என்றும் வேண்டுபவர்.
3. வெள்ளத் தனைய என்றும்
4. கோளில் பொறியில் குணமிலவே என்குணத்தான் தாளை வணங்காத் தலை என்றும் கூறுவர்.
5. “மெய்யுணர்தல்” என்ற அதிகாரம் சிறப்பாக தெளிவு பொருந்தச் சிவநெறி
6. உண்மைகளை “விளக்கும்” டாக்டர்.ஐ.டி.போப் குறள் முப்பொருள் உண்மையை உணர்த்தும் என்பர்.

சைவசித்தாந்தம் திருநெறி மெய்ந்தெறி, நன்னெறி சிவநெறி, முன்னெறி முதலிய சொற்களால் வழங்கப்பெற்று வந்தது. தமிழகத்தில் புத்தர்கள் மேம்பட்டு நின்ற காலத்தில் புத்த சமயக் கொள்கைகளை மாணிக்கவாசகப் பெருந்தகையார் தோன்றியருளிமறுக்க வொண்ணா கருத்துரைகளால் மறுத்து சைவநெறியினை நிலைநாட்டினார். பின்னர் தமிழகத்தில் சமணம் செல்வாக்குப் பெற்று சிவநெறிக்குப் பலஇடையூறுகளை விளைவித்தது. அந்நிலையில் திருஞானசம்பந்தர் திருநாவுக்கரசர் சுந்தரர் என்னும் அருளாசிரியர்கள் தோன்றி தமது அருள்மொழிகளாலும் (தேவாரம்) அற்புதங்களாலும் அவ்விடையூறுகளை நீக்கினார்கள். சில நூற்றாண்டுகள் கழிந்த பின் பிரமகுத்திரமும் அதன் உரைகளும் மக்கள் உள்ளத்தை அலக்கழித்தது பெருங் குழப்பத்தை உண்டு பண்ணின. அந்நிலையில் திருவருள் மெய்கண்ட தேவரைத் தோற்றுவித்து அவர் சிவஞான போதம் எனும் ஞான நூலினை பன்னிரண்டு நூற்பாக்களால் இயற்றியருளி அறிவுநூல்களின் பொருள் எல்லாம் அந்நாலுள் அடக்கி தெளிவு பொருந்த சிவநெறி யுண்மைகளை உலகுக்கு உணர்த்தியருளினார். அவர் காலத்தில் விளங்கிய அவர் மாணாக்கர் அருணந்தி சிவனார் சிவஞானசித்தியார் எனும் நூலினை இயற்றி அருளினார்.

இந்நால் சிவநெறியின் அடிப்படை யுண்மைகளையும், முடிவுகளையும் எடுத்துக்காட்டுக்கூடுதலாக நிறுவிய பெருநால் இது. சுபக்கம் பரபக்கம் என இருபகுதியது. பரபக்கம் பிற சமய முடிவுகள் பொருந்தாதன என அளவை முறையால் மறுத்துள்ளது. ஒருவராக 4 சந்தானாசிரியர்கள் அவதரித்துச் சிவநெறியைப் புரந்தனர். இச்சிவநெறி இவர்கள் காலத்துக்கும் பிறகு “சைவசமயம்” என்ற பெயராலும் விளங்கியது.

தமிழ் நாட்டில் தோன்றியருளிய தாயுமானவர் சிவநெறியினை ‘சைவசமயம்’ என்ற தலைப்பில் பெரிதும் போற்றியுள்ளார். இதனை

“செப்பரிசமய நெறியெல்லாம் தம்தம்  
தெய்வமே தெய்வமெனும் செயற்கையான  
அப்பரிசானரும் அஃதே பிசித்தால் கிப்பால்  
அடுத்த நூல்களும் வீரந்தே அனுமானாதி  
ஒப்பவீரித்துரைப் பரிசுகள் பொய் மெய் என்ற  
ஒன்றில்லை ஒவைன்னப் பார்ப்பது ஒவ்வாதார்க்கும்  
கிப்பரிசாம் சமயமுமாய் அல்லவாக  
யாது சமயமும் வணங்கும் கியல்பதாக  
கியல்பென்றுந் திரியாமல் கிமயம் ஆதி  
எண்குணமும் காட்டி என்பால் இன்பம்”

சைவ எல்லப்ப நாவலர்: “சைவத்தின் மேற்சமயம் வேறு இல்லை” என்பார். “கடவுள்” புறம் 260 தெய்வம், அகம் 309 இச் சொற்களைப் பண்டைத் தமிழ் மக்கள் பயன்படுத்தி இருப்பதால் அவர்கள் இறையுணர்வினர் என்பது இனிதுபுலப்படும்: இச் சொற்களும் முக்கட்செல்வன் (அகம்) 18, ஆதிரையான் (கலி) 150, ஆலமர் செல்வன் (கலி) 83, முக்கணான் (கலி) 2, ஆதிரைமுதல்வன் (பரி) 3 இவை போன்ற சொற்களும் சிவபரம் பொருளாயே குறிக்கும். பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களாகிய பத்துப்பாட்டு எட்டுத்தொகை என்பனவற்றிலும், அவற்றிற்கு எல்லாம் இலக்கணமாய் அவற்றிலும் முற்பட்ட நூலாகிய தொல்காப்பியத்திலும் சிவபரம் பொருளைக் குறிக்கும் வரலாறுகளும் தத்துவக்கொள்கைகளும் பேசப்படுவனவேயன்றிப் புத்தம் சமணம் பற்றிய கடவுள் பெயர்களோ, தத்துவக் கொள்கைகளோ பேசப்படுவதில்லை. அன்றியும் சங்க நூல்களோடு ஒருங்குவைத்து கருத்தத்க்க நூலாகிய தெய்வப்புலவர் இயற்றிய திருக்குறளிலும் குறிப்பாகச் சிவபரம் பொருளைப் பற்றிய பூரண வரலாறுகள் தத்துவக் கொள்கைகள் முதலியனவே குறிக்கப்பெற்றுள்ளன. புத்தம் சமணம் பற்றிய கருத்துக்கள் பலவற்றைத் திருவள்ளுவர் மறுத்துள்ளார்.

உலகம் ஒருவனால் உண்டாக்கப்பெற்றது. இறைவன் இயல்பாகவே பந்தங்களி னின்றுநீங்கியவன். அவ்விறைவனைத் தலைவனாகக் கொண்டு இயங்குவது உலகம். வினைகள் தாமேவந்து உயிரிகளைப் பற்றா, இறைவன் கூட்டுவிக்க அவ்வினைகள் உயிரிகளைப் பற்றும். அவ்விறைவனை வாழ்த்தினால் அல்லது வணங்கினால் வினைகள் அறவே நீங்கும். உயிரிகள் உலக பந்தங்களின் நீங்கினால் இறை இன்பம் தாமேவந்தெய்தும். உயிர் தன்முனைப்பற்று இறை திருவருட்ட பரப்பில் அடங்கின. நிலைத்த இன்பம் பெறும், இவையே பண்டைச் சான்தோர்கள் கொள்கைகள். இவையே சிவநெறிக்கொள்கையுமாகும். வந்தேறிய சமயங்கள் இதனை ஒழிக்க ஒல்லும் வகையில் எல்லாம் முயன்று தோற்றன. “பொய்ப்பால் பொய்யே யாப்போயின பொய்யல்லாத மெய்ப்பால் மெய்யாப் விளங்கினவே” எனத் தேனீக்குடிக்கீரனர் எனும் புலவர் விளம்பிய வண்ணம் இன்று சிவநெறிக் கொள்கைகள் புதுமைப் பொலிவுற்றுள்ளன எனலாம்.

சிறுவர் விருந்து:-

## திருவரூஸ் மருந்தாகும்.

அருட்சோதரி ஜ்ஞீஸ்வரி அவர்கள்.

அன்பான பிள்ளைகளே அன்பு வாழ்த்து! நன்றாக இருக்கிறார்களா? நீங்கள் அனைவரும் நலம் பெற்று வாழப்பிரார்த்தனை. எல்லோரும் இன்பற்று இருக்கவேண்டும். உலகம் எல்லாம் நன்றாக இருக்கவேண்டும் என்று என்னுவதும், இறைவனைப் பிராப்த்திப்பதும் நல்லோர் இயல்பு. நல்ல மனத்துடன் நாமும் பிரார்த்தனையின் வலிமையை விளக்கும் ஒரு கதை சொல்லுகிறேன்.

பாம்பன் சுவாமிகள் என்று ஒரு மகான் இருந்தார். பாம்பன் என்ற ஊரில் பிறந்து வளர்ந்து வாழ்ந்தவர். இல்லறத்தில் இருந்து விடுபட்டுத் துறவியானவர். முருகப் பெருமானிடத்தில் எல்லையில்லாத பக்தி பூண்டு முருகனையே முழுமுதலாக என்னி வாழ்ந்தவர். இவர் உணவில் உப்பைச் சேர்த்துக்கொள்வது இல்லை. மிக எளிமையாக வாழ்ந்தவர். முருகன் மீது அற்புதமான துதிப்பாடல்களைப் பாடிப்பாடி வாழ்ந்த இவருக்கு ஒருமுறை சிறு விபத்து ஒன்று ஏற்பட்டுவிட்டது.

முருகனையே என்னிட் துதித்தபடி நடந்து சென்ற இவரைப் பாரவூர்தி ஒன்று மோதித்தள்ளி விட்டது. வலது கால் முறிவுற்றது. அன்பாகள் இவரை அரசினர் வைத்தியசாலை ஒன்றில் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்துவிட்டார்கள். அங்கே பரிசோதனை செய்த டாக்டர்கள் இவரது வலதுகால் எலும்பு முறிந்து விட்டதை அறிந்தார்கள். எலும்பு நொறுங்கி விட்டது. இவரோ வயதானவர். அத்தோடு நீண்டகாலம் “உணவில் உப்புச் சேர்க்காமல் விட்டபடியால் எலும்பு மீண்டும் இணைவதற்கு முடியாதுள்ளது. என்றும் அந்த டாக்டர்கள் கூறினார்கள்”.

பாம்பன் சுவாமிகளுக்கோ கால் நோவு மிக அதிகமாக இருந்தது. சுவாமியை வெறுமனே விட்டுவிடக்கூடாது. என்று அந்த வைத்தியர்கள் அவரைத் தனி அறை ஒன்றில் வைத்துப் பராமரித்தார்கள். காலுக்கு பாண்டேஜ்கட்டி அசையாமல் இருக்குமாறு தலையணைகள் வைத்திருந்தார்கள். நோ குறைய ஏதோ மருந்துகளையும் வேளைக்குக் கொடுக்க ஒரு தாதியையும் நியமித்தார்கள். சுவாமிக்கு இனி எலும்பு பொருந்தும் வாய்ப்பு இல்லை என்றாலும் சிலநாள் வைத்தியசாலையில் ஓய்வு எடுக்கட்டும் என்று வைத்திருந்தார்கள்.

பாம்பன் சுவாமிகள் தமது வலதுகால் நோய் மட்டுமல்லாமல், பிறவியில் வரும் எல்லா நோய்களையும் முருகன் நீக்குவான் என்ற நம்பிக்கை கொண்டவர். அல்லும் பகலும் முருகனையே பிரார்த்தித்து அவன் வேலையும், அவன் மயிலையும், திருக்காலையும் புகழ்ந்து பாடிக்கொண்டிருந்தார். நாலைந்து நாள் ஓடிவிட்டது. ஒருநாள் காலை அவருக்கு குளிசை மருந்து கொடுக்க அறைக்குள் வந்த தாதி அங்கே மிக அதிசயமான ஒரு ஒளியைக் கண்டாள். ஓடிசென்று பெரிய டாக்டர் ஒருவரைக் கூட்டிக்கொண்டு விரைந்து வந்தார். அறையுள் அவர்கள் பேரொளியைக் கண்டார்கள். அந்த பெரிய வெளிச்சத்துள் இரண்டு மயில்கள் ஆடும் தோற்றும் தெரிந்தது. தூக்கிக் கட்டியிருந்த பாம்பன் சுவாமிகளின் வலது காலில் தைப்பனபோல இருபக்கமும், கீழிருந்தும் மூன்று பொன்மயமான வேல்கள் இணைந்திருந்தன. டாக்டரும், தாதியும் “முருகா! முருகா!” என்று பரவசத்தால் கூவிய ஒவிகேட்டுத் தியானத்துள் ஆழந்திருந்த பாம்பன் சுவாமிகள் கண்விழித்தார். அறையுள் இருந்த ஒளியும், மயிலும், அயிலும் மறைந்தன.

டாக்டர் சுவாமியை பல முறையும் பணிந்து வணங்கித்தாம் கண்ட அரிய, அற்புதக் காட்சியை நாக்குறைக் கூறினார். சுவாமியோ டாக்டரையும், தாதியையும் கும்பிட்டார். “நீங்கள் கண்ட காட்சியை யான் கான இல்லையே என வருந்தினார். அதே சமயம் தமது வலது கால் எதுவித நோயும் இல்லாமலிருப்பதை உணர்ந்தார். அவரது கால் கட்டுக்களை அவிழ்த்து, மீண்டும் பரிசோதனை செய்தார்கள். காலில் அடிப்பட்ட அடையாளம் எதுவும் இல்லாமல், முறிந்து நொறுங்கிய எலும்பு மிக நன்றாகவே குணமாகி இருந்ததைக் கண்டார்கள். இதில் என்ன அதிசயம்! நம்மால்

முடியாத காரியத்தை முருகப் பெருமான் செய்து விட்டார் என்றார்கள்". ஆம்! பாம்பன் சுவாமிகளின் உருக்கமான பிரார்த்தனைக்கு வசப்பட்ட முருகன் திருவருள் மருந்தாக வந்துவிட்டது.

இறைவனைப் பிரார்த்தனை செய்து எல்லா நலமும் பெறுவோம்.



## கோமாதா (உசு)

1. தாய் தன் பீள்ளைக்குக் குழந்தைப் பருவத்தில் மட்டும் பாஹட்டி வளர்ப்பான். நம் அனைவருக்கும் குழந்தைப் பருவம் முதல் விருத்தப் பருவம் வரை பால் தந்து காப்பது பசு.
2. நம் உயிர் பிரியும் வேளையிற் கூட இறுதியாக (உற்றார், உறவினர்) எம் வாயில் விடப்பால் தருவது பசு.
3. தாய்மார்களிற்கெல்லாம் அரசியாகவும் (கோ-மாதா-தாய்) பசுத்தாயாகவும் (கோ-பசு-மாதா-தாய்) கோமாதா எனப்போற்றப்படுவது பசு.
4. நாம் கழித்து விடும் பூல், தவிடு, கஞ்சி, கழிந்தி, வைக் கோல், புண்ணாக்கு, இலை, குழை முதலானவற்றை உண்டு அதிசயத்துக்க வகையில் பூரண சத்துவர்ஸ பாலைத் தருவது பசு.
5. தனது கழிவுப்பிபாருட்களான சாணியையும், சலத்தையும் கூடப் பயிர்வளர்க்கும் உயர்ந்த இயற்கை உரமாகவும், கிருமி நாசினியாகவும் தருவது பசு.
6. நமது வீட்டையும் சுற்றாடலையும் கூடச்சுத்தமாக வைத்திருப்பதற்கு உபகாரமான சாணியைத் தருவது பசு.
7. எல்லாத்தேவர்களும், முனிவர்களும், புண்ணிய தீர்த்தங்களும் பூலோகத்தில் எழுந்தருளி இருத்தற குரிய தெய்வத் திருவுரு பசு.
8. எல்லாத்தேவர்களின் அனுக்கிரகத்தையும் பெறுதற்குரிய வழிபாட்டுப் பொருளாயிருப்பது பசு.
9. சைவ சமயக் கிரியைகள் அனைத்தின் ஆறரம் பத்திலும் செய்யப்படும் புண்ணிய ஆவாகனத்துக்குரிய பாலைத் தருவது பசு.
10. இறைவன் உவக்கும் அபிஷேகத்திற்குரிய பஞ்ச கிளாவியத்துக்கான பால், தயிர், நெய், கோமயம், கோசலம் என்பவற்றைத் தரும் தெய்வீகத் தன்மையுடையது பசு.

பசு ஓம்புதல் இம்மை, மறுமையாகிய இருமைப் பயணையும் தரவல்லது.

நன்றி ‘மணிவிழா மலர்’

திருமதி. கிருஸ்னசாமி கிரிசாம்பாள்.



# தெல்லியம்பதி தூர்க்கை அம்மன் திருவிட்டை மண்மாலை.

பண்டிதர் ச. வே. பஞ்சாட்சரம் அவர்கள்.

## காப்பு

தெல்லிநகர்த் தூர்க்கை சீவனி செழுங்கருணை  
சொல்லினிக்கப் பாடித் தூதிக்கின்ற - வல்லமையைத்  
தந்தருளி மேற்கிணுவைத் தாயாம் செகராசத்.  
தொந்திஜியன் நிற்பான் துணை!

## நால்

### வெண்பா

காசிசொப்ப னேசுவரி காணிவிளன் ரேத்தப்பார்  
வாச கிலுப்பையடி வந்தமர்ந்து - புசைபற்று  
ஓங்கி வளர்ந்தே ஒளிநகராய் மீதூர்க்கை  
புங்கழல்போல் உண்டோ குலல்?

## கட்டளைக்

புகுந்தால் உனதான், புவியிற் பிறந்துறல் காரணமாம்  
அகந்தை வெறிக்கும்! அத்தோகம் புதுயிழி! முனியிலிப்  
புகுந்த பழிகளும் போற்றவுன் தாளினைபொன்றிவரும்  
பகைத்தோன் தருதுயர் பாறிடும்! சாந்தி மிகுந்திடுமே!

மிக்கின்பம் மிக்கடியர் மிக்குவரு வாய், சிற்பத்  
தக்கதேர் சாஸ்ராச கோபுரமாய், - பக்கநூண  
நற்சுரியி மண்டபமாய், நல்கன்ன மண்டபமாய்  
அற்புதமாய் மீந்தாய் அருள்!

அருட்புட் கரணி, அடியர் விடுதி அருமறையோர்  
திருஇல், செயலகம், நந்த வனம், பெண் களின்விடுதி,  
திருமணமண்டபம், நாலகம், தெய்விகக் கோக்களில்லம்  
மருவலங் கார வளைவுன் தாம்பல ஒப்பனையே!

பணன்யோங் கிலுப்பம் பகங்காட் டினடைவாழ்  
வனையூங் கழற்றற்க்கை மாதா - நீணவாய்  
வீரதங்க ஞேற்றலக மெய்யன்பர் நானும்  
திருநிதியும் தாய்மையின் சால்பு!

சால அநாதத்தகன், தன்னா டகதிகன் ஒப்பிடலும்,  
கோல மருத்துவங் கொள்ள வலிமை நிதிதரவும்,  
சீலச் சமயசந் தான் குரவர்பேர் சீத்திடவும்,  
மூலவள் தூர்க்கைசிசிய் மொய்ம்பருள் வெல்லலும்

[அருளுன்றே?]

## கலித்துறை

உள்ளதே இன்றும் உலைத்தழிக்கும் போர்க்கிகாடுமே!  
முனினிலும் புக்கி முனகும்நாம் - கொள்வோமேல்  
அப்பழுக் கில்லா அறவாற் வுனதருளால்  
எப்படையும் வாட்டா தெமை!

எமதினம் ஏற்றிறை தாளினமைக் காக்கும் எனமுழுதாய்  
உமையுனை ஏத்தில் ஒருமன மாய், எமைக்

[கொல்லவரும்  
இமயழும் தாளாய் இடிபடும் தூர்க்கை நீநந்தரியே  
தமிழொடு சைவம் தழைக்கும் இலங்கைநல்  
மண்மிசையே!

மண்மீதில் தேவினின் வார்ப்படமாய்த் தங்கும்மாப்  
புண்ணியச் செல்லி புரந்தரியாள் - நண்ணியதால்  
அன்னாள் மிசை நின்றிலம் அந்தரியே, சுந்தரியே  
இன்னிழல்கள் சந்தாய் எமக்கு!

எமக்கிகம் திடர்கள் இரிய மருந்திடும் தூர்க்கையம்மன்  
எமக்கினி இன்னலே எய்தா திருப்பித்தல் எண்ணலைக்க  
சுமைப்பழி யாளர்நாம் தூர்க்கையே தான்முழுக்  
[காப்பிபனவே

குமழ்த்துவ மேல்லை, காதகர் தொல்லை கணைபடுமே!

பஞ்சாபர்கள் தீர்த்திமுத்துப் பண்ணூறாம் தொண்டர், அடியவரை ஆக்கிவருந் தூர்க்கை - முடிவில்நம் ஈழத்தான் எல்லாரும் தன்சரணம் ஆகிவிட வாழுத்தான் வைப்பாள் மகிழ்ந்து!

மகிழ்வாள் அருள்மய மானநால் வேளைப் புசைதினம், மகிழ்வாள் மேகோற்சவப் பன்னிரு நாள்வழி பாடுகளால், மகிழ்வாள் கர்ப்பூரச் சட்டிகள் வாசங்கள்

[பண்ணிசையால்,

மகிழ்வாள் அடியழிப் புப்பிர தட்டை வலிவுகண்டே!

கண்டறிந்து தெய்வக் கலிஞர் அருளாற்றல் கொண்டுவந்து கொண்டாடித் தூர்க்கைமணி -

[மண்டபத்தில்

பொன்னாடை பேரர்த்திப் புகழாரஞ் சூட்டுக்குவாள் இன்னுமருள் நால்கள் ஏழ!

எழுச்சிபற றான்மிகம், ஈழத் தரச பணிமனைகள், ஒளிப்பணி யாற்றி உவந்திடும் உத்தமச் செல்வழங்கள், மழைக்கிளாடை விஞ்சுக்ம் வளக்கர வள்ளல்கள்,

[வங்கிகிளாரும்

களப்பணி மையம் கனகதூர்க் காவுன் கழிவிணையே!

இணைமின்நம் மன்னைதேர் சுருமனும் பெண்கள் அனைத்தொண்டர், ஆலயச் செம்மைப் - பணிபுரியும் நல்லிந்து வாலிபின் நாளாந்த ஊக்கத்தால் தெல்லியம்மன் சேர்கின்றாள் தேசு!

தேசுறு தைப்பியாங்கல் தைப்புசம் மாசி மகம் முதலாய் மாசங்கள் தேற்றுமளம் தற்சவம் யாவுமே, மங்கலமாய் வாச மலர், ஓளித் தீப்துர பங்கள், அரோகராவங் ஒசைகள் மத்தியில் ஓங்களி சந்திதப் பம்பிடுமே!

பம்பிட, மே எம், சங்கு, பக்தர் படைநடுவில் அம்பிகை மாடமலி அவ்வீதி - நம்மதியர் தோனேரிக் கம்பீரச் சுற்றுலாக் கொள்காட்சி இம்பருளே உச்சம்இங் கே!

இங்கே மனிதர் அருட்கவை எய்திட இங்கு பணி பொங்கிப் பெருக்கிடர் போக்கும் புகலாகக் காக்குமருள் தங்கம்மா வன்னையின் தண்ணைஞ் சால்கொடை மக்கள்

[தொண்டே

சிங்கம் மிசைவள் சிந்தை மகிழுநிதாண் டென்றிடுமே!

என்றிகுவாள் பிச்சை எழுதீழுத் திற்சாந்தி?

என்றீவாள் எங்கள் விடுதலையை? - என்றேங்கி, அல்லும் பகவும் அருளுற் றுணைத்தொழுதால் எல்லோரும், துன்பில்லை யே!

இல்லை உணவிட ஈழத் தினிலைமை மீட்கவல்லார் தொல்லை வினைப்பயன் சுட்டெரி!பாவம் எதுவுமின்றிப் புல்லை திருப்போம்! புனிதம் திரிகர னம்புரப்போம்! எல்லாம் இயல்வாய் இமவான் புதல்வி தருகாசேயே!



## சிவபூமி கண்தூணச் சாலை

தூணங்களில் சிறந்த தூணமாக கண் தூணத்தைச் செய்ய முன்வாருங்கள்

உங்கள் இறுப்புக்குப் பின் பார்வையற்று இருக்கும் ஒருவருக்கு

ஓளி கொஞ்சக் ரீங்கள் உதவுங்கள். வாழும் பொதை

இப்புண்ணிய காரியத்துக்கு

இப்புதல் தூருங்கள்.

தொடர்புகளுக்கு:

**ஆறு. தீருமுருகன்**

தொலைபேசி

021-222 6550



கண் வைத்திய நிபுணர்கள்:

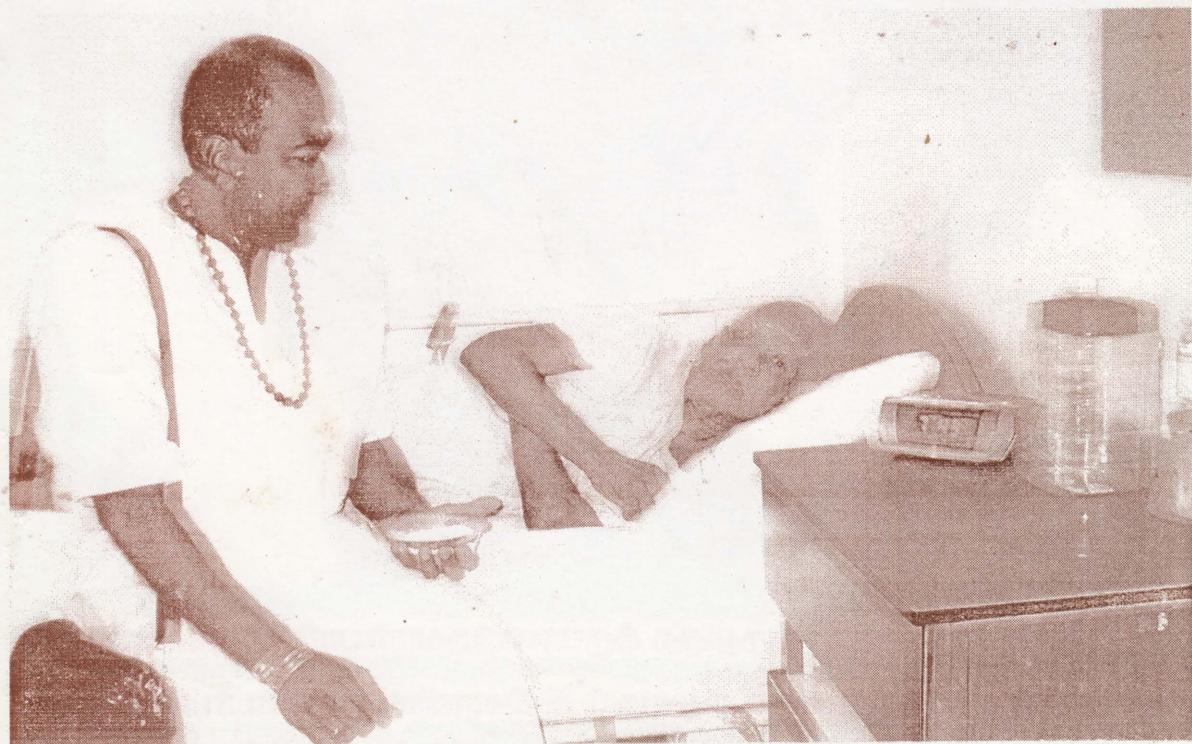
**Dr. ச. குகதாசன், 021-222 3645**

**Dr . செங்ந்தா, 021-222 3149**

யாழ், போதனா வைத்தியசாலை



அவமாக்காவில் ஆன்மிகர் பணியாற்றிவரும் ஈழத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட  
சீவத்தீரு.தொண்டுநாத சுவாமிகள் கனடாவில் உரையாற்றும் காட்சி.



கனடாவிலுள்ள முதியோர் இல்லத்தில் வாழும் யாழியானத்தைச் சேர்ந்த  
அன்னை ஒருவருக்கு ஆறுதல் கூறும் தொண்டுநாத சுவாமிகள்.

அருள்மிழை அரசு  
திருமூருக கிருபானந்தவாரியார் சுவாமிகள்



அருள்மொழி அரசு திருமூருக கிருபானந்தவாரியார் சுவாமிகளின்  
“நூற்றாண்டு விழா” உலகம் முழுவதும் ஒவ்வாண்டு கொண்டாடப்படுகிறது.

விளையல்லை : ஏஞ்சினீலர் ஜெக்ஷன் எதிர்பாகத் துவக்குங்.